

6. Kas ELTL artiklit 56 tuleb põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõikes 1 sätestatud õigust õiglasele kohtumenetlusele silmas pidades tõlgendada nii, et see nõue ei ole täidetud, kui trahv tegevusetuse eest määratakse iga päev, kolmekordistades selle summat, ilma et teenusepakkujale oleks varasem otsus veel teada, mistõttu tal on võimatu oma tegevustust heastada enne, kui talle määratakse järgmine trahv?
7. Kas ELTL artiklit 56 koostoimes harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud õigusega õiglasele kohtumenetlusele, harta artikli 41 lõike 2 punktis a sätestatud õigusega olla ära kuulatud ning harta artiklis 47 sätestatud õigusega tõhusale kohtulikule kaitsesele ja erapooletule kohtumõistmisele tuleb tõlgendada nii, et need nõuded ei ole täidetud, kui otsuse peale ei saa halduskorras edasi kaevata ning halduskohtumenetluses võetakse vastu ainult dokumentaalseid tõendeid ja kohus ei või asjas kohtuistungit pidada?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 20. juulil 2018 – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF versus Institut national de l’audiovisuel

(Kohtuasi C-484/18)

(2018/C 352/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Institut national de l’audiovisuel

Teised menetlusosalised: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiviga 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas⁽¹⁾ artikli 2 punkti b, artikli 3 lõike 2 punkti a ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, et niisuguste riigisestse õigusnormidega nagu 30. septembri 1986. aasta kommunikatsioonivabaduse seaduse nr 86-1067 artikkel 49 II (muudetud 1. augusti 2006. aasta seaduse nr 2006-961 artikliga 44) on kehtestatud Institut national de l’audiovisuel’ile (riiklik audiovisuaalinstituut), kes on saanud programme edastavate riigi äriühingute audiovisuaalarhiivide suhtes kasutamise õigused, erandkorra, mis näeb ette, et esitajate esituste kasutamise tingimused ja kasutamise eest makstav tasu on reguleeritud esitajate endi ja selle instituudi või esitajate esindusorganisatsioonide ja selle instituudi vahel sõlmitud kokkulepetega, kusjuures nendes kokkulepetes peab eelkõige olema täpsustatud tasu astmik ja tasu maksmise kord?

⁽¹⁾ EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.